

ערכין לג

שדה אחוזה	בתי ערי חומה	בתי חצרות
שנתיים	מיד/כעבור יומיים	מיד
היובל	שנה	היובל
חוזרים לבעלים הראשונים	נשאר אצל הלוקח	חוזרים לבעלים הראשונים
בגרעון	סכום המכר	בגרעון

עַ שְׂדֵה הָאֲרֵץ יִחַס	הקישו הכתוב לשדה אחוזה, מה שדה אחוזה יוצא ביובל ובגרעון כסף, אף בתי החצרים יוצאין ביובל ובגרעון כסף
זֹאזֹא תִהְיֶה לְךָ	מיד
וּכְיֹכֵךְ יִכָּא	יוצאים ביובל

קושי על המשפט האחרון בברייתא: מאי קאמר (הרי כבר נאמר בחלק הראשון יוצאים ביובל)?

תשובה 1: אמר רב הונא: לא נצרכא, אלא

למקדיש בית בבתי החצרים ← גאלו אחר מיד הקדש ← ופגע בו יובל בשנה שניה, למאי מדמית ליה?

- אי לבתי ערי חומה מדמית ליה - איחליט ליה ללוקח,
 - אי לשדה אחוזה מדמית - לכהנים נפקא,
- ← להכי אצטריך וּכְיֹכֵךְ יִכָּא.

קושי: מתקיף לה רב זעירא: מאי איריא גאלו אחר? אפילו לא גאלו נמי!

תירוץ: א"ל אביי, שלא יאמרו: הקדש יוצא בלא פדיון.

מקור לדבריו: מנלן? מבן לוי, מה בן לוי שיפה כחו בממכרו הורע כחו בהקדשו, ישראל שהורע כחו בממכרו אין דין שהורע כחו בהקדשו.

מקור לדברי המקור: והתם מנלן? דתניא: **וְיִכָּא טַמְכַר - שומע אני אפילו עבדיו**

מטלטליו ושטריו, ת"ל: כִּית וְעִיר אַחֻזַת, מה ת"ל טַמְכַר? ממכריו יוצא בחנם, ואין הקדש יוצא בחנם אלא בפדיון.

דעה אחרת – נגד רב הונא: ופליגא דר' אושעיא, דא"ר אושעיא: הכל היו בכלל ונתן הכסף וקם לו, כשפרט הכתוב בשדה אחוזה **וְהִיה הַשָּׂדֶה כְּיֹכֵךְ קָשָׁ לְךָ**, שדה הוא דפרק ליה ונפקא לכהנים, אבל הנך כדקיימי קיימי.

מקדיש בית בבתי החצרים ← גאלו אחר מיד הקדש ← ופגע בו יובל בשנה שניה נשאר ביד הגואל אפילו ביובל

תשובה 2: לפי רב אושעיא: **וּכְיֹכֵךְ יִכָּא** למה לי?

אמר רב פפא: למוכר בית בבתי החצרים ופגע בו יובל בשנה שניה, למאי מדמית ליה?

- אי לבתי ערי חומה מדמית ליה - איחלט ליה ללוקח,
 - אי לשדה אחוזה מדמית ליה - השלמה בעי,
- ← להכי אצטריך וּכְיֹכֵךְ יִכָּא.

קושי לרב אושעיא: המקדיש בית בבתי החצרים - הרי זה גואל מיד וגואלו לעולם; גאלו אחר מיד הקדש, הגיע יובל ולא נגאל - חוזר לבעלים ביובל.

ישראל שירש אבי אמו לוי	רבי	חכמים
לוי שירש את אבי אמו ישראל	אינו גואל כסדר הזה אינו גואל כסדר הזה שנאמר: כִּי כִתְ עִיר הָיוּ ה' אַחֻזַת, עד שיהא לוי וערי הלויים	אין דברים הללו אמורים אלא בערי הלויים
קושי	ואלא כמאן? כבן לוי? והדר תני: עד שיהא לוי וערי הלויים!	
תירוץ	אימא: אינו גואל אלא כסדר הזה עד שיהא לוי וערי הלויים, דברי רבי.	

